

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoZm/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114240590
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114240590.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobkyne: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXXX, občan SR, zastúpenej zástupcom JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovaným: v rade 1/ KONKOL, s.r.o., so sídlom Rázusova 754, 022 01 Čadca, IČO: 36 394 939, v rade 2/ Ing. Iveta Konkolová, nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXXX, občan SR, v konaní o zaplatenie 59.041,51 Eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 28.9.2015 a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 2.10.2015, o odvolaní žalovanej v rade 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 19Zm/32/2014-74 zo dňa 29. októbra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 19Zm/32/2014-74 zo dňa 29. októbra 2015 v napadnutom výroku, ktorým okresný súd nariadil predbežné opatrenie v nasledovnom znení: Žalovaná v rade 2/ je povinná zložiť do úschovy Okresného súdu Žilina sumu 59.238,32 Eur z peňažných prostriedkov, ktoré nadobudla z prevodu nehnuteľností uskutočneného na základe kúpnej zmluvy registrovanej Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, pod sp. zn. V 2948/2015, a ktoré obdržala od kupujúceho Oklahoma s.r.o., IČO: 25 815 369, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 28.9.2015 v celom rozsahu zamietol. Súd nariadil predbežné opatrenie v nasledovnom znení: Žalovaná v rade 2/ je povinná zložiť do úschovy Okresného súdu Žilina sumu 59.238,32 Eur z peňažných prostriedkov, ktoré nadobudla z prevodu nehnuteľností uskutočneného na základe kúpnej zmluvy registrovanej Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, pod sp. zn. V 2948/2015 a ktoré obdržala od kupujúceho Oklahoma s.r.o., IČO: 25 815 369, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 2.10.2015 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že žalobou zo dňa 17.12.2014 žalobkyňa žiadala, aby okresný súd vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného v rade 1/ a žalovanú v rade 2/ zaplatiť jej spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 59.041,51 Eur, úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 59.041,51 Eur od 18.3.2014 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 196,81 Eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tvrdeniami, podľa obsahu ktorých bola zmenka č. 002347261 SB1 vystavená na rad Československej obchodní banky a.s., Praha 1, Nové Mesto, PSČ 115 20, na Příkope 854/14, IČO: 00 001350 a znejúca na sumu 59.041,51 Eur indosovaná z Československej obchodní banky a.s., na rad Československej obchodnej banky a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel SA, Vložka č. 4314/B, bez postihu dňa 18.2.2014 v Bratislave a následne bola dňa 27.10.2014 indosovaná na žalobkyňu. Nakoľko nedošlo k plneniu zo zmenky, žaluje žalobkyňa žalovaného v rade 1/ ako zmenkového dlžníka a žalovanú v rade 2/ ako avalistu predmetnej zmenky.

Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17.12.2014, podaným na Okresný súd Čadca žalobkyňa žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zaviazal žalovanú v rade 2/ zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k prevodu „spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie K. vedených Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, ako rodinný dom so súpisným číslom XXXX ležiaci na parcele CKN č. 2714/3 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 233 m², parcela CKN č. 2713 trvalý trávnatý porast o výmere 92 m², parcela CKN č. 2714/2 trvalý trávnatý porast o výmere 517 m², parcela CKN č. 2714/3 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 233 m², parcela CKN č. 2714/4 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 33 m², parcela CKN č. 2716 trvalý trávnatý porast o výmere 64 m² (ďalej aj len „nehnuteľnosti“).“ Svoj návrh odôvodnila skutočnosťou, že žalovaná v rade 2/ bola spoločne so synom žalobkyne Petrom Konkolom, nar. XX.XX.XXXX, bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností identifikovaných vyššie. Žalovaná v rade 2/ sa s menovaným rozviedla, v zákonnej lehote nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov ani k podaniu návrhu na vysporiadanie, preto sa žalovaná v rade 2/ stala podielovou spoluvlastníčkou všetkých nehnuteľností v podiele 1/2. Žalovaná v rade 2/ listom z 9.12.2014 ponúkla Petrovi Konkolovi odkúpenie jej spoluvlastníckeho podielu, vzhľadom na existenciu záujemcu o kúpu nehnuteľností za sumu 90.000,- Eur. Žalobkyňa tvrdila, že uvedený spoluvlastnícky podiel predstavuje jediný majetok žalovanej v rade 2/ a jeho prevodom by bola ohrozená pohľadávka žalobkyne uplatňovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina, v ktorom sa domáha zaplata sumy 59.041,51 Eur na podklade zmenky. Zároveň uviedla, že na jej rad bola indosovaná ďalšia zatiaľ nevyplnená blankozmenka, na základe ktorej sa mieni domáhať zaplata zvyšnej časti sumy, ktorú zaplatila za žalovaného v rade 1/ a žalovanú v rade 2/ vo výške spolu 73.838,50 Eur.

Okresný súd Čadca návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel uznesením zo dňa 27.1.2015 č.k. 7C/277/2014-29, proti ktorému podala žalovaná v rade 2/ odvolanie, v ktorom poukázala na skutočnosť, že uspokojenie pohľadávky žalobkyne je zabezpečené aj ručením Petra Konkola, voči ktorému sa žalobkyňa nariadenia predbežného opatrenia nedomáha, z čoho usudzuje, že splnenie záväzku nie je ohrozené. Dostatkom peňažných prostriedkov podľa žalovanej v rade 2/ disponuje aj žalovaný v rade 1/, teda na nariadení predbežného opatrenia nie je daný právny záujem. V ďalšom obsahu odvolania sa žalovaná v rade 2/ vyjadruje k vzniku pohľadávky uplatnenej vo veci samej a rozporu vo vnútorných vzťahoch obchodnej spoločnosti KONKOL, s.r.o. V nadväznosti na podané odvolanie Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.5.2015 č.k. 9Co/313/2015-52 uznesenie Okresného súdu Čadca o nariadení predbežného opatrenia zrušil a konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia bude vec postúpená Okresnému súde Žilina, a to s poukazom na nedostatok vecnej príslušnosti Okresného súdu Čadca, ktorý považoval v danom štádiu konania za neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Následne bola vec z Okresného súdu Čadca postúpená Okresnému súde Žilina a opatrením predsedu Okresného súdu Žilina bol návrh zo dňa 17.12.2014 na nariadenie predbežného opatrenia priradený k veci sp. zn. 19Zm/32/2014. „Vzhľadom na právoplatné uznesenie Krajského súdu v Žiline o zastavení konania Okresný súd Žilina nemohol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17.12.2014 opätovne rozhodovať, čo aj oznámil žalobkyňi.“

Písomným podaním doručeným okresnému súde dňa 28.9.2015 žalobkyňa „vyjadrila nesúhlas s názorom tunajšieho súdu o právoplatnom zastavení konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17.12.2014 s poukazom na citáciu ustanovenia § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP).“ Pre prípad, že okresný súd zotrvá na svojom názore, podala žalobkyňa dňa 28.9.2015 opätovne návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým okresný súd „zaviazal žalovanú v rade 2/ zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach identifikovaných vyššie. Svoj návrh odôvodnila totožnými tvrdeniami ako uviedla v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17.12.2014 podanom na Okresný súd Čadca.“

Dňa 7.10.2015 bol okresnému súde doručený ďalší návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia z 2.10.2015, ktorým sa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú v rade 2/ zdržať sa akéhokoľvek konania smerujúceho k upotrebovaniu finančnej sumy 90.000,- Eur, ktorú nadobudla z prevodu nehnuteľností, „ktorý sa uskutočnil na základe kúpnej zmluvy V 2948/201 5, ktorá bola zaregistrovaná Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, a ktoré obdržala od kupujúceho Oklahoma s.r.o., IČO: 25 815 369, a zároveň zaviazal žalovanú v rade 2/ zložiť predmetnú finančnú sumu do úschovy súdu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V odôvodnení návrhu žalobkyňa poukázala na vyššie oboznámený priebeh konania pred Okresným súdom Čadca, ktorý predchádzajúcemu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Okamžite po zrušení predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Čadca žalovaná v rade 2/ previedla svoj spoluvlastnícky podiel na vyššie identifikovaných nehnuteľnostiach na obchodnú spoločnosť OKLAHOMA s.r.o., IČO: 25 815 369,

so sídlom 709 00 Ostrava, Mariánske Hory Kopaniny 917/10, Česká republika, ktorá je zapísaná v obchodnom registri vedenom Krajským súdom v Ostrave, oddiel C, vložka 18730, za ktorú koná jediný konateľ a spoločník Eduard Rojíček, ktorý je bratom žalovanej v rade 2/." Z uvedeného konania žalovanej v rade 2/ podľa žalobkyne nesporne vyplývalo, že sa úmyselne zbavuje svojho majetku tak, aby ukrátila žalobkyňu v konaniach o zaplatenie zmenkovej sumy a aby táto pohľadávka zostala nevyplátciteľná. Z článku III. Kúpnej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 90.000,- Eur, z ktorej polovica mala byť zaplatená pri podpise zmluvy a polovica pri vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Žalobkyňa poukazovala na špekulatívnu snahu žalovanej v rade 2/ zbaviť sa majetku, v dôsledku čoho nadobudla obavu, že prípadný výkon súdneho rozhodnutia by mohol byť ohrozený a považovala za dôvodné, aby súd nariadením navrhovaného predbežného opatrenia zabránil žalovanej v rade 2/ nakladať s finančnou hotovosťou vo výške 90.000,- Eur. Taktiež odkazovala na konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10CbZm/46/2015, v ktorom sa žalobkyňa domáha zaplatenia zmenkovej sumy 12.602,97 Eur, teda celková výška pohľadávky uplatnenej voči žalovanej v rade 2/ predstavuje 71.664,48 Eur.

Okresný súd poukázal na § 102 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), § 176 ods. 1 písm. d) OSP (správne malo byť § 76 ods. 1 písm. d/) ako aj pripojené listinné dôkazy. Konštatoval, že predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese, ktorého účelom je poskytnutím dočasnej a provizórnej úpravy právnych pomerov zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo v už začatom konaní nastať. Rýchlu a účinnú ochranu ohrozeným alebo porušeným právnym vzťahom je však možné poskytnúť len za predpokladu, že súd nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ani nebude prihliadať na všetky procesné formality, ako je tomu pri riadnom procesnom dokazovaní. Súd pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia predpokladá pravdivosť tvrdení a spoľahlivosť dôkazných prostriedkov predložených alebo označených navrhovateľom predbežného opatrenia, preto ich podrobuje skúmaniu iba na úrovni tzv. osvedčovania, ktorého dostatočným výsledkom je prijatie záveru o vysokej miere pravdepodobnosti v návrhu obsiahnutých skutočností.

Opodstatnenosť nariadenia predbežného opatrenia je daná jednak v prípade potreby dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, ako aj v prípade existencie obavy, že výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti bude ohrozený. Vzhľadom na tvrdenia žalobkyne v podaných návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia a s poukazom na povahu uplatneného nároku vo veci samej je nepochybné, že žalobkyňa sa domáha nariadenia predbežných opatrení za účelom zabezpečenia výkonu súdneho rozhodnutia. Napriek skutočnosti, že § 102 ods. 1 OSP neuvádza výslovnú úpravu možnosti nariadenia predbežného opatrenia po začatí konania z dôvodu obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, vychádzal okresný súd z všeobecne prijatého právneho názoru, podľa ktorého je možné nariadiť predbežné opatrenie z takéhoto dôvodu i po začatí konania vo veci samej, pričom záver o jeho opodstatnenosti sa odvíja od splnenia predpokladov, ktoré sú obsiahnuté v § 74 a nasl. OSP.

Vzhľadom na čiastočné prelomenie zásady rovnosti účastníkov a jednostrannosť predložených dôkazov, čo je však odôvodnené osobitou povahou a účelom predbežného opatrenia, musí súd starostlivo zisťovať splnenie všetkých zákonom stanovených predpokladov potrebných na vydanie predbežného opatrenia. Základným predpokladom spoločným pre všetky druhy predbežných opatrení je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho (nie iba faktického) vzťahu medzi navrhovateľom predbežného opatrenia a subjektom, ktorý má byť predbežným opatrením obmedzený a z tohto právneho vzťahu vyplývajúceho nároku alebo práva žalobkyne, pre ktoré požaduje dočasnú ochranu. Podmienkou, ktorú súd preskúmava osobitne v prípade návrhu na nariadenie predbežného opatrenia za účelom zabezpečenia výkonu súdneho rozhodnutia je osvedčenie existencie exekučného titulu alebo takého stavu v konaní, s ktorým je spojený reálny predpoklad, že exekučný titul bude vydaný. Ďalším predpokladom nevyhnutným pre nariadenie predbežného opatrenia tohto typu je osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, pričom táto obava musí mať určitý reálny podklad, ktorý je spôsobilým základom pre konštatovanie o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu ku žalobkyňi. Nevyhnutnou je taktiež všeobecná požiadavka, aby sa nariadením predbežného opatrenia medzi účastníkmi nevytvoril nenávratný stav, a to pre prípad, že by poskytnutá dočasná ochrana nemala oporu v konečnom rozhodnutí vo veci samej. V neposlednom rade obmedzenie subjektu, proti ktorému predbežné opatrenie smeruje, musí zodpovedať miere porušenia alebo ohrozenia práva žalobkyne, teda účinky predbežného opatrenia nesmú neprímeraným spôsobom zasiahnuť do právnych vzťahov účastníkov. Všetky uvedené podmienky nariadenia predbežného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia sú usporiadané kumulatívne, preto v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je možné návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

Okresný súd postupne preskúmaval splnenie jednotlivých vyššie uvedených podmienok, a to na základe predložených listinných dôkazov a vo väzbe na tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 28.9.2015 a z 2.10.2015, ako aj obsah spisového materiálu vo veci vednej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7C/277/2014 a vo veci vedenej na okresnom súde pod sp.zn. 10CbZm/46/2015. Po preskúmaní uvedených podkladov okresný súd dospel k záveru, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 28.9.2015, ktorým žalobkyňa žiada uložiť žalovanej v rade 2/ zákaz nakladať so spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnostiam špecifikovaným vyššie, nie je možné vyhovieť, nakoľko žalovaná v rade 2/ aktuálne nie je vlastníčkou týchto nehnuteľností. Základným predpokladom pre nariadenie tohto druhu predbežného opatrenia je skutočnosť, že subjekt, ktorému sa má uložiť povinnosť nenakladať s vecou alebo právom, má danú vec alebo právo vo svojej faktickej alebo právnej dispozícii. Kúpnu zmluvou uzavretou dňa 7.8.2015 medzi žalovanou v rade 2/ ako predávajúcou a obchodnou spoločnosťou OKLAHOMA s.r.o., ako kupujúcim došlo k prevodu vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, čo potvrdzoval aj aktuálny stav zápisu v katastri nehnuteľností (č.l. 72 spisu). Žalovaná v rade 2/ teda stratila oprávnenie s nehnuteľnosťami disponovať, teda predbežné opatrenie z 28.9.2015 nemôže plniť sledovaný účel. Nakoľko žalobkyňa napriek vedomosti o uvedených skutočnostiach neučinila vo vzťahu k podanému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 28.9.2015 žiadny procesný úkon, považoval okresný súd za potrebné aj o tomto návrhu rozhodnúť, preto ho s poukazom na vyššie uvedené dôvody výrokom I. zamietol. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia z 2.10.2015 nevyhodnotil okresný súd ako zmenu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 28.9.2015, a to na základe zohľadnenia obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 2.10.2015, aplikujúc § 41 ods. 2 OSP. „V ďalšom texte rozhodnutia budú posudzované podmienky nariadenia predbežného opatrenia výlučne vo vzťahu k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 2.10.2015.“ Existencia právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v rade 2/ vyplývala z predloženého originálu zmenky vystavenej obchodnou spoločnosťou KONKOL, s.r.o., so sídlom Rázusova 754, 022 01 Čadca, IČO: 36 394 939, dňa 28.12.2006 v Čadci, v prospech Československej obchodní banky a.s., Praha 1, Nové Mesto, PSČ 115 20, na Příkopě 854/14, IČO: 00 001 350 a znejúcej na sumu 59.041,51 Eur, indosovanej dňa 18.2.2014 v Bratislave na rad Československej obchodnej banky a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel SA, Vložka č. 4314/B, bez postihu a následne dňa 27.10.2014 v Bratislave na rad žalobkyne. Z opísanej zmenky svedčí žalobkyňa ako súčasnej majiteľke zmenky právo na zaplatenie zmenkovej sumy 59.041,51 Eur voči žalovanej v rade 2/, ktorá zmenku podpísala ako avalista za vystaviteľa.

Osvedčenie druhej podmienky navrhovaného predbežného opatrenia, teda existencie exekučného titulu alebo prebiehajúceho konania, v ktorom sa jeho vydanie predpokladá, vyplýva zo skutočnosti, že žalobkyňa ešte pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podala návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ktorým okresný súd uloží žalovanému v rade 1/ a žalovanej v rade 2/ zaplatiť jej spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 59.041,51 Eur, úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 59.041,51 Eur od 18.3.2014 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 196,81 Eur a náhradu trov konania. V tejto súvislosti okresný súd predbežne preskúmal platnosť predloženej zmenky a nezistil žiadne skutočnosti brániace vydaniu zmenkového platobného rozkazu v ďalšom priebehu konania. Obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia vyplývala podľa okresného súdu z charakteru učinenej dispozície žalovanej v rade 2/ s jej nehnuteľným majetkom a preukázaných časových súvislostí. Spoluvlastnícky podiel na vyššie identifikovaných nehnuteľnostiach predstavoval podľa tvrdení žalobkyne jediný nehnuteľný majetok žalovanej v rade 2/, čo mal okresný súd preukázané aj vykonanou lustráciou v katastri nehnuteľností, v ktorom nie sú evidované žiadne ďalšie nehnuteľnosti patriace žalovanej v rade 2/. Doručením uznesenia Okresného súdu Čadca zo dňa 27.1.2015 č.k. 7C/277/2014-29 o nariadení predbežného opatrenia, ktorým sa jej zakázalo nakladať so spoluvlastníckym podielom nehnuteľností, a ktoré prevzala žalovaná v rade 2/ do vlastných rúk dňa 24.2.2015, nadobudla vedomosť o snahe žalobkyne zabezpečiť budúci výkon súdneho rozhodnutia prostredníctvom obmedzenia jej vlastníckeho práva. Už v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17.12.2014 podanom na Okresný súd Čadca žalobkyňa zmieňovala svoj úmysel domáhať sa voči žalovanej v rade 2/ aj zaplatenia zvyšnej časti pohľadávky na základe toho času nevyplnenej blankozmenky. „Účinky predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Čadca zanikli právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.5.2015 č.k. 9Co/313/2015-52, t.j. dňa 19.6.2015. Následne žalovaná v rade 2/ ako predávajúca uzavrela dňa 7.8.2015 Kúpnu zmluvu s obchodnou spoločnosťou OKLAHOMA s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej podľa čl. II. je prevod spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach, ktoré sa identifikáciou zhodujú s

nehnutelnosťami tvoriacimi predmet predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Čadca. Z informácií zapísaných v obchodnom registri vedenom Krajským súdom v Ostrave týkajúcich sa kupujúceho je zrejmé, že jediným konateľom uvedenej obchodnej spoločnosti je Eduard Rojíček, nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX O. - N. P., ktorý je bratom žalovanej v rade 2/, čo vyplýva aj z výpisu z registra obyvateľov (č.l. 33)."

Okresný súd ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že uzavretím Kúpnej zmluvy medzi žalovanou v rade 2/ a obchodnou spoločnosťou OKLAIIOMA s.r.o. došlo ku kvalitatívnej zmene jej majetkovej podstaty, ktorá odôvodňuje reálnu obavu žalobkyne z ohrozenia výkonu očakávaného súdneho rozhodnutia. Premena majetkových hodnôt kumulovaných v nehnuteľnostiach na likvidnú finančnú hotovosť je spravidla vyvolaná potrebou zabezpečiť si disponibilné peňažné prostriedky, ktoré budú následne použité na konkrétny účel. V tomto smere sa okresný súd stotožnil s názorom žalobkyne, podľa ktorej je možné finančnú hotovosť pomerne jednoducho spotrebovať, čo zvyšuje riziko, že jej pohľadávka nebude uspokojená. Uvedenému záveru nasvedčuje aj bezprostredná časová následnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu žalovanej v rade 2/ ihneď po zániku predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Čadca, kedy už žalovaná v rade 2/ musela mať vedomosť o prebiehajúcom konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 59.041,51 Eur ako aj o úmysle žalobkyne domáhať sa zaplatenia i zvyšku svojej pohľadávky. Právny úkon dispozície s nehnuteľným majetkom v týchto skutkových a časových súvislostiach zakladá odôvodnené podozrenie žalobkyne, že žalovaná v rade 2/ sa snaží zmariť budúci výkon rozhodnutia, ktorá je umocnená aj skutočnosťou, že nadobúdateľom nehnuteľností sa stal subjekt, v mene ktorého konal brat žalovanej v rade 2/. Nie je jednoduchou úlohou nájsť na realitnom trhu kupca spoluvlastníckeho podielu v rozsahu jednej polovice rodinného domu a prísluších pozemkov, ktoré nehnuteľnosti sú navyše užívané druhým spoluvlastníkom a ďalšími rodinnými príslušníkmi, preto ak o ich kúpu prejaví záujem obchodná spoločnosť, navyše so sídlom v inom štáte, je prirodzené, že u žalobkyne ako veriteľky vzniknú obavy, osobitne v prípade, ak sa jedná o jediný nehnuteľný majetok dlžníčky. Rozhodnutie žalovanej v rade 2/ predat' svoj spoluvlastnícky podiel obchodnej spoločnosti s naznačeným personálnym prepojením, na ktorej podnikateľskú činnosť nemá žiadnu väzbu a práve v období, kedy si žalobkyňa uplatňuje svoje nároky zo zmenky, prinajmenšom vyvoláva pochybnosti o skutočných dôvodoch tohto rozhodnutia a podporuje domnienku, že jeho prijatie bolo motivované snahou zabrániť žalobkyňu v úspešnom vymáhaní jej majetkových práv. Vzhľadom na žalobkyňou zvolený druh predbežného opatrenia uskutočňovaný uložením peňažných prostriedkov do úschovy súdu, ktorý podlieha právnomu režimu upravenému v § 352 OSP a v § 118 až § 120 a § 122 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, možno konštatovať, že medzi účastníkmi nevznikne nenávratný stav.

Z formulácie petitu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 2.10.2015 vyplývalo, že žalobkyňa žiada uložiť žalovanej v rade 2/ povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania smerujúceho k upotrebovaniu finančnej sumy 90.000,- Eur a zároveň zložiť uvedenú finančnú sumu do úschovy súdu. Zloženie peňažných prostriedkov do úschovy súdu však zabráni žalovanej v rade 2/ v realizácii akýchkoľvek právnych úkonov smerujúcich k ich spotrebovaniu, preto je osobitné ukladanie takejto povinnosti nadbytočné. Porovnaním žalovanej sumy pozostávajúcej zo zmenkovej sumy 59.041,51 Eur, úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 59.041,51 Eur od 18.3.2014 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 196,81 Eur a náhrady trov konania s navrhovanou povinnosťou žalovanej v rade 2/ zložiť do úschovy sumu 90.000,- Eur okresný súd zistil výrazný nepomer medzi hroziacim porušením práva žalobkyne a obmedzením práv žalovanej v rade 2/. Žalobkyňa neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré v prejednávanej veci žiada zložiť do úschovy celú sumu utŕženú za prevod spoluvlastníckeho podielu značne prevyšujúcu hodnotu žalovanej pohľadávky. Okresný súd „preto pristúpil k regulácii rozsahu navrhovaného predbežného opatrenia a zaviazal žalovanú v rade 2/ zložiť do úschovy sumu 59.238,32 Eur zodpovedajúcu uplatneným nárokom žalobkyne, ktoré je v tomto štádiu konania možné vyčíslieť, t.j. zmenkovej sume 59.041,51 Eur a zmenkovej odmene 196,81 Eur. Vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia nespĺňa požiadavku primeranosti hroziacej ujme, preto ho súd výrokom III. tohto uznesenia zamietol." Vzhľadom na vedomosť okresného súdu o súčasne prebiehajúcom konaní sp. zn. 10CbZm/46/2015, v ktorom sa žalobkyňa aktuálne domáha nariadenia predbežného opatrenia s totožným obsahom, je nevyhnutné uviesť, že okresný súd nemôže dvomi samostatnými rozhodnutiami uložiť žalovanej v rade 2/ rovnakú povinnosť. V rovine výkonu týchto rozhodnutí, ktorý prebieha tým spôsobom, že povinný účastník zloží peňažné prostriedky na účet súdu „pod jedinečným variabilným symbolom vygenerovaným na základe rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, by celkom určite vznikol problém, pretože výkonom jedného z rozhodnutí sa automaticky znemožní výkon druhého.

Obmedzením rozsahu predbežného opatrenia v oboch prebiehajúcich konaniach možno uvedený problém preklenúť. Za potrebné súd považuje taktiež, zdôrazniť, že navrhované predbežné opatrenia sa viažu na dve rôzne základné konania, teda ich skutkové vymedzenie je rôzne, preto súd nepovažoval jeden z návrhov za prekážku litispendencie brániacu podaniu druhého návrhu a rozhodovania o ňom."

Časové trvanie predbežného opatrenia okresný súd obmedzil do momentu právoplatného skončenia konania vo veci samej a zdôraznil, že o nariadení predbežného opatrenia rozhodol na základe skonštatovania o osvedčení skutočností, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Skutočnosti, ktoré sú potrebné pre zistenie a následné právne posúdenie veci v súvislosti s vydaním meritórneho rozhodnutia budú predmetom dokazovania súdu v konaní o návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu. Nariadením predbežného opatrenia v rozsahu, „ako vyplýva z výroku II. tohto uznesenia, súd neprejudikuje rozhodnutie v merite veci, ale procesným inštitútom predbežného opatrenia zabezpečuje podmienky pre výkon súdneho rozhodnutia, ktoré zabezpečenie je potrebné, nevytvára nenávratný stav, ani neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi." Povinnosť uloženú nariadeným predbežným opatrením si žalovaná v rade 2/ splní podaním návrhu na prijatie sumy 59.238,32 Eur do úschovy podľa § 352 OSP na Okresnom súde Žilina. O trovách predbežného opatrenia okresný súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej podľa úspechu účastníkov v konaní v súlade s § 145 OSP.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná v rade 2/, ktorá nesúhlasila s výrokom II./ uznesenia Okresného súdu Žilina zo dňa 29.10.2015, č.k. 19Zm 32/2014-74, a preto iba proti nemu v zákonnej lehote podala odvolanie. Žalovaná v rade 2/ mala za to, že neboli kumulatívne splnené všetky podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, ktoré Okresný súd Žilina vymenoval v odôvodnení uznesenia, a preto nebol právny dôvod pre jeho nariadenie. Poukázala na to, že dňa 29.3.2016 odoslala Okresnému súdu Žilina námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 12.11.2015, č.k. 19Zm 32/2014-91, z ktorých je jednoznačné, že žalobkyňa nie je oprávneným vlastníkom zmenky, pretože zmenku na ňu neindosovali oprávnené osoby. „Indosácia zmenky z Československej obchodnej banky a.s., IČO: 00001350, so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, na Československú obchodnú banku a.s., IČO: 36854140, so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, zo dňa 18.2.2014 je neplatná a nedošlo k prevodu práv zo zmenky na inú osobu. A indosácia zmenky z Československej obchodnej banky a.s., IČO: 36854140, so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, na navrhovateľku, zo dňa 27.10.2014 je taktiež neplatná a nedošlo k prevodu práv zo zmenky na inú osobu, tj. na navrhovateľku." Uvedenú skutočnosť musel zistiť i Okresný súd Žilina, pokiaľ by riadne skúmal zmenku, a to ešte pred nariadením predbežného opatrenia. Ide o informácie zistiteľné nahliadnutím do obchodného registra Slovenskej republiky a Českej republiky, ktoré sú verejne prístupné na internete. Preto nemohla byť splnená podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia, a to osvedčenie takého stavu v konaní, s ktorým je spojený reálny predpoklad, že exekučný titul bude vydaný.

Žalovaná v rade 2/ v odvolaní ďalej uviedla, že nebola splnená ani ďalšia podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia, a to osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, pričom táto obava musí mať určitý reálny podklad, ktorý je spôsobilým základom pre konštatovanie o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k žalobkyni. Zo zmenky, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu, podľa žalovanej v rade 2/ jednoznačne vyplývalo, že zmenkovo zaviazanými osobami sú: „-KONKOL s.r.o., IČO: 36394939, so sídlom Čadca, Rázusova 754, PSČ: 022 01, tj. žalovaná v rade 1/, ako výstavca zmenky -Ing. Iveta Konkolová, nar. X.X.XXXX, bytom O., K. XXX, PSČ: XXX XX, tj. žalovaná v rade 1/, ako aval -Peter Konkol, nar. XX.XX.XXXX, O., K. XXX, PSČ: XXX XX, ako aval, pričom všetky tri osoby sú zaviazané zaplatiť zmenku spoločne a nerozdielne. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľka poukazovala iba na konanie odporkyne v rade 2./, a to na prevod nehnuteľností v jej vlastníctve na spoločnosť OKLAHOMA s.r.o., ale vôbec nepreukázala a ani netvrdila, že žalovaná v rade 1/ nemá majetok, z ktorého by mohla byť uhradená jej zmenková pohľadávka. Žalovaná v rade 2/ má za to, že musí byť osvedčené, že ani jeden z odporcov nemá žiaden majetok, majetku sa zbavuje, alebo existujú iné skutočnosti osvedčujúce obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, aby mohlo byť nariadené predbežné opatrenie." Je zrejmé, že Okresný súd Žilina túto podmienku skúmal iba vo vzťahu k žalovanej v rade 2/, čím ju voči ostatným zmenkovo zaviazaným osobám diskriminoval, a preto nemôže byť správny ani jeho záver, že tu je obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia.

V odvolaní žalovaná v rade 2/, poukázala na to, že žalobkyňa v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu neoznačila ako žalovaného Petra Konkola, ktorý je tiež zmenkovo zaviazanou osobou ako aval a zo zmenky je zaviazaný zaplatiť zmenkovú pohľadávku spoločne a nerozdielne so žalovanou v rade 1/ a žalovanou v rade 2/. Peter Konkol je spoluvlastníkom ideálnej polovice nehnuteľností, ktorých druhým spoluvlastníkom bola žalovaná v rade 2/ a ktoré previedla do vlastníctva spoločnosti OKLAHOMA s.r.o. Je teda zrejme, že pokiaľ by žalobkyňa v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu označila aj Petra Konkola, neexistovala by žiadna obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, pretože je vlastníkom „id.“ polovice nehnuteľností. Žalovaná v rade 2/ mala za to, že nemôže byť obmedzovaná nariadením predbežného opatrenia, pretože žalobkyňa z nejakého dôvodu v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu neoznačila ako žalovaného aj Petra Konkola a toto svoje rozhodnutie ani neodôvodnila.

Žalovaná v rade 2/ tiež namietala, že nemôže splniť to, čo jej bolo uložené predbežným opatrením, pretože k dnešnému dňu jej zo strany spoločnosti OKLAHOMA s.r.o. nebola kúpna cena za nehnuteľnosti zaplatená v peniazoch. „Došlo k úhrade kúpnej ceny iba vo forme zápočtu oproti záväzku žalovanej v rade 2/ voči spoločnosti OKLAHOMA s.r.o., a to pred doručením uznesenia Okresného súdu v Žiline zo dňa 29.10.2015, č.k. 19Zm 32/2014-74, ktoré je s ohľadom na uvedené nevykonateľné. Žalovaná v rade 2/ nemá k dispozícii 59.238,32 Eur, ktoré by mohla uložiť do úschovy Okresného súdu v Žiline. Uvedenú čiastku by mohla získať iba prostredníctvom úveru, ktorý by jej možno poskytla niektorá banka, čo by však neprímeraným spôsobom zasiahlo do jej života a aj tak by nespĺnila to, čo jej bolo uložené predbežným opatrením.“ Navrhla, aby odvolací súd „zmenil výrok 2/ uznesenia Okresného súdu v Žiline zo dňa 29.10.2015, č.k. 19 Zm 32/2014-74, tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia, aby bola žalovaná v rade 2/ povinná zložiť do úschovy Okresného súdu v Žiline sumu 59.238,32 EUR z peňažných prostriedkov, ktoré nadobudla z prevodu nehnuteľností uskutočneného na základe kúpnej zmluvy registrovanej Okresným súdom Čadca, katastrálny odbor, pod sp.zn. V 2948/2015, a ktoré obdržala od kupujúceho OKLAHOMA s.r.o., IČO: 25815369, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, sa zamieťa a žalobkyňa zaviazal k náhrade trov konania“.

K odvolaniu žalovanej v 2/ rade sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá poukázala na to, že zo strany žalovanej v rade 2/ ide o tvrdenie nových skutočností, najmä to, že nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny. Vo výzve k uplatneniu predkupného práva, ktorá bola datovaná v Žiline dňa 09.12.2014 a ktorú žalovaná v rade 2/ adresovala bývalému manželovi, Petrovi Konkolovi a podielovému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na parcele č. 2714/3 zapísaný na LV č. XXXX pre kat. územie K., ako aj ostatných parciel nachádzajúcich sa na tomto liste vlastníctva, uviedla, že má vážneho záujemcu na kúpu polovice rodinného domu za cenu 90.000,- Eur, ktorá by bola splatná v splátkach tak, že prvá splátka vo výške 1/2 kúpnej ceny by bola splatná pri podpise kúpnej zmluvy a druhá 1/2 kúpnej ceny by bola splatná po povolení vkladu vlastníckeho práva kupujúceho do katastra nehnuteľností, a to do troch dní odo dňa doručenia rozhodnutia príslušnej Správy katastra. Žalovaná v rade 2/ nepreukázala žiadnym spôsobom, aká pohľadávka mala byť započítaná a neuviedla ani titul vzniku tejto pohľadávky spoločnosti Oklahoma voči žalovanej v rade 2/. Taktiež vo výzve na uplatnenie predkupného práva uvádzala, že má kupca na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 90.000,- Eur, a to v dvoch splátkach, pričom jedna splátka vo výške 45.000,- Eur by bola splatná pri podpise kúpnej zmluvy a druhá splátka 45.000,- Eur pri vklade do katastra nehnuteľností. Skutočnosť, že na Okresnom súde Čadca prebieha iné konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy, pričom toto konanie prebieha pod sp. zn. 10C/306/2015 na Okresnom súde Čadca a „v tomto konaní sme predložili sms -komunikáciu zo strany konateľa spoločnosti Oklahoma s.r.o. a to Eduarda Rojíčka, ktorý je rodinným príslušníkom s odporkyňou v rade 2), ktorý uvádzal, že predmetný spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2, ktorý nadobudol od svojej sestry Ing. Ivety Konkolovej je ochotný predať späť Petrovi Konkolovi za sumu 40.000 €. Už tu je zrejme, že odporkyňa v rade 2) nikdy túto nehnuteľnosť nepredala a nikdy za ňu nezískala žiadnu finančnú hotovosť, ani žiadne iné započítanie pohľadávok z toho dôvodu, že je nelogické, aby pár dní po kúpe nehnuteľnosti kupujúci ju bol ochotný predať obratom za 40.000 €. Čo je ani nie 1/2 kúpnej ceny, ktorú mal v zmysle kúpnej zmluvy V 2948/2015 zaplatiť.“ Pri uplatnení predkupného práva aj platí § 606 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ponuka sa vykoná ohlásením všetkých podmienok a ak ide o nehnuteľnosť, musí byť ponuka písomná. Z tohto vyplýva, že vo výzve k uplatneniu predkupného práva nie je nikde uvedené, že má kupca na započítanie svojich záväzkov, ale je uvedené, že má kupca na sumu 90.000,- Eur, ktorá bude uhradená v 2 splátkach. Uhradená znamená fyzický prevod finančných prostriedkov, pretože hovorí o kúpnej cene. V zmysle § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúceму odovzdať a kupujúcemu povinnosť

predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Obligatórnou podmienkou kúpnej zmluvy na nehnuteľnosť je aj existencia kúpnej ceny (praetium), ktorá je stanovená v peniazoch a vyjadruje požiadavku ekvivalentnosti výmeny veci práva iných majetkových hodnôt za peniaze. Je teda nesporné, že zákon nepripúšťa v takomto prípade započítanie, ale hovorí o úhrade záväzku v peniazoch. Cena teda musí byť zaplatená vždy v peniazoch. Taktiež v tomto prípade boli porušené podmienky predkupného práva, keď lehota bola ponechaná na 10 kalendárnych dní aj keď pri nehnuteľnostiach zákon hovorí o lehote 2 mesiacov po ponuke. Výzva k uplatneniu predkupného práva zo strany žalovanej v rade 2/ nikdy nehovorila o kupcovi na započítanie vzájomných záväzkov za polovicu spoluvlastníckeho podielu, ale hovorila vždy o sume 90.000,- Eur. Žalovaná v rade 2/ „fabuluje a zavádza súd, pričom však je potrebné poukázať aj na ďalší veľmi dôležitý dokument, a to kúpnu zmluvu V 2948/2015, ktorá bola uzatvorená medzi Ing. Ivetou Konkolovou a spoločnosťou Oklahoma s.r.o., kde v kúpnej zmluve je uvedené v Článku II., že ide o odplatný prevod nehnuteľností uvedených v Článku 1./1. kúpnej zmluvy, pričom kúpna cena je tam uvedená v peniazoch a nie v započítavaní pohľadávok. Čiže jej odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu, ktorý nariadil predbežné opatrenie je v rozpore aj so samotným Článkom III. kúpnej zmluvy, pretože Článok III. odsek 2 kúpnej zmluvy zaväzuje spoločnosť Oklahoma s.r.o. uhradiť kúpnu cenu v dvoch splátkach v hotovosti k rukám predávajúceho alebo vkladom na jej účet vedený v záhlaví tejto zmluvy. Je teda nesporné, že predmetné finančné plnenie mohlo byť uhradené aj v hotovosti. Tvrdenie odporkyne v rade 2) je teda v príkrom rozpore so samotnou kúpnu zmluvou, kde v kúpnej zmluve bolo uvedené, že dôjde k prevodu finančných prostriedkov buď v hotovosti alebo bezhotovostne pri prvej splátke 45.000 € a pri druhej splátke 45.000 € malo ísť o bezhotovostný prevod. V tomto prípade teda máme za to, že odporkyňa v rade 2) vo svojom odvolaní klame". Žalobkyňa mala za to, že sú tu splnené všetky podmienky na to, aby bolo nariadené predbežné opatrenie potvrdené.

Žalovanej v rade 2/ bolo doručené vyjadrenie žalobkyne k jej odvolaniu dňa 16.6.2016 podľa doručky na čl. 224 rub spisu. K dátumu rozhodnutia odvolacieho súdu sa však písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec v medziach podľa § 212 ods. 1, 3 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým okresný súd nariadil predbežné opatrenie v zmysle ktorého „ Žalovaná v rade 2/ je povinná zložiť do úschovy Okresného súdu Žilina sumu 59.238,32 Eur z peňažných prostriedkov, ktoré nadobudla z prevodu nehnuteľností uskutočneného na základe kúpnej zmluvy registrovanej Okresným úradom Čadca, katastrálny odbor, pod sp. zn. V 2948/2015, a ktoré obdržala od kupujúceho Oklahoma s.r.o., IČO: 25 815 369, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej", potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 211 ods. 2 OSP, ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 76 ods. 1 písm. d) OSP, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

Podľa § 74 ods. 1 OSP, pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou, druhá veta OSP (účinného od 01.01.2012), návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov konania alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Za aplikácie citovaných zákonných ustanovení a podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd uvádza, že preskúmaním veci podľa obsahu spisového materiálu nezistil opodstatnenosť odvolania žalovanej v rade 2/. Okresným súdom uvádzané dôvody napadnutého uznesenia tak v skutkovej ako i v právnej rovine tvorili dostatočné východiská pre vyslovenie výroku, ktorým okresný súd návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Krajský súd v súvislosti s aplikáciou § 219 ods. 2 OSP poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania". Za použitia § 219 ods. 2 OSP, ako aj poukazu na predmetné uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky tak krajský súd v podrobnostiach odkazuje na dôsledné odôvodnenie napadnutého uznesenia prvostupňového súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

K zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu vo vzťahu k napadnutému výroku odvolaním žalovanej v rade 2/ je podľa odvolacieho súdu potrebné akcentovať, že hoci predbežné opatrenie ako procesno-právny inštitút má zabezpečiť dočasnú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníka súdneho konania v rovine dočasnej úpravy pomerov alebo pre prípad, že by budúci výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. K tomu, aby súd takýto procesno-právny inštitút nariadil, musia byť osvedčené zákonné podmienky, ktoré sa pre jeho nariadenie vyžadujú a ktoré vyplývajú z § 75 ods. 2 OSP, a to tak pre podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím súdneho konania, ako aj v priebehu súdneho konania. Odvolací súd teda akcentuje, že sú stanovené dve základné kumulatívne podmienky, len za súčasného splnenia, resp. osvedčenia ktorých je možné vyhovieť návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Prvou podmienkou je osvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a druhou základnou podmienkou je odôvodnenie, resp. osvedčenie dôvodnosti nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Je nepochybné, že zákon, a to OSP ukladá v súvislosti s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, skúmať kumulatívne splnenie oboch podmienok tak, ako sú uvedené vyššie. Aj zo samotného čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že „...podmienky a podrobnosti osobnej a inej právnej ochrany ustanoví zákon". V danom prípade podmienky pre vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia upravuje § 74 a nasl. OSP vo väzbe na § 102 ods. 1 veta prvá OSP, a preto v súlade s čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky bolo potrebné nielen v konaní pred okresným súdom, ale aj vo vyvolanom odvolacom konaní pred krajským súdom posudzovať, či sú splnené podmienky zákonom stanovené pre nariadenie predbežného opatrenia. Krajský súd dospel k záveru, že z tvrdení žalobkyne, žalovanej v rade 2/, z pripojených listinných dôkazov vo väzbe na skutočnosti tvrdené žalobkyňou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v danom štádiu konania a výlučne pre potreby rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, je možné prijať záver o osvedčení existencie tvrdeného práva žalobkyňou, z ktorého dôvodu mu potom možno poskytnúť predbežnú ochranu. Vzhľadom na predbežný charakter rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia, je dostačujúce osvedčenie a preukázanie tých tvrdení žalobkyne, o ktoré oprela dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ktoré potom v spojení s doloženými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčovali jej nárok v rovine existencie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná súdna ochrana. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.09.2010, sp.zn. 6Cdo 171/2010). V

tejto súvislosti krajský súd tiež opäť akcentuje, že pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. „Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti" (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012). Pri posudzovaní dôvodnosti odvolacieho dôvodu žalovanej v rade 2/, v zmysle ktorého „nemohla byť splnená podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia, a to osvedčenie takého stavu v konaní, s ktorým je spojený reálny predpoklad, že exekučný titul bude vydaný" (č.l. 183 spisu), krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu, z ktorého vyplýva, že okresný súd „predbežne skúmal platnosť predloženej zmenky a nezistil žiadne skutočnosti brániace vydaniu zmenkového platobného rozkazu v ďalšom priebehu konania" (č.l. 70 spisu). Táto argumentácia potom vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisového materiálu vytvorila spoľahlivý základ, aby mal krajský súd za to, že v danom štádiu konania a výlučne pre potreby rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom rozhodoval okresný súd, nie je možné bez ďalšieho tvrdiť nesplnenie podmienok pre jeho nariadenie z dôvodu neexistencie tvrdeného práva žalobcu, ktorému má byť poskytnutá predbežná ochrana, keďže pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, avšak musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie na rozdiel od dokázania teda znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, nie rozhodujúce skutočnosti. Ak žalovaná v rade 2/ poukazovala v odvolaní na námietky, ktoré podala proti zmenkovému platobnému rozkazu, tak z uvedeného je zrejmé, že vyplýva ďalšia potreba vykonania dokazovania a právneho posúdenia, ktorá však v danom štádiu konania výrazne presahuje potreby pre rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia. Žalovaná v rade 2/ ďalej namietala, že podľa žalobného návrhu majú byť zaviazané tri osoby zaplatiť „zmenku spoločne a nerozdielne" (č.l. 184 spisu) a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobkyňa poukazovala iba na konanie žalovanej v rade 2/, z ktorého poukazu vyvodila diskrimináciu jej osoby zo strany okresného súdu, ak splnenie podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia skúmal len vo vzťahu k nej. V súvislosti s uvedenou argumentáciou je potrebné podľa krajského súdu poukázať na návrh na nariadenie predbežného opatrenia, s ktorým dispozíciu má jednoznačne len žalobkyňa. Ak žalobkyňa žiadala nariadenie predbežného opatrenia len voči žalovanej v rade 2/ a okresný súd následne posudzoval dôvodnosť návrhu len vo vzťahu k žalovanej v rade 2/, tak podľa krajského súdu nie je priestor, vzhľadom na charakter samotného konania vo veci samej, vo väzbe na návrh na nariadenie predbežného opatrenia, vyjadriť nesúlad postupu okresného súdu so zákonom, ak rozhodoval o nariadení predbežného opatrenia len vo vzťahu k žalovanej v rade 2/. Opätovne odvolací súd uvádza, že bolo len v dispozícii samotnej žalobkyne, aby v konaní o veci samej uplatnila i návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Krajský súd primerane a podporne poukazuje v súvislosti so svojimi závermi na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5Obdo 33/2013 zo dňa 13. decembra 2012, s ktorými sa stotožnil a v zmysle ktorého „Dovolací súd vychádza z názoru, že zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Dovolací súd poukazuje, že ide pritom o dočasné opatrenie, ktorého trvanie je obmedzené, ktoré môže byť na návrh zrušené a predbežným opatrením nie je prejudikovaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam".

Krajský súd v súvislosti so svojím rozhodnutím opätovne uvádza, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je len dočasná úprava. Žalobkyňou navrhované predbežné opatrenie sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia. Okrem existencie nároku v tomto štádiu konania, však žalobkyňa musí osvedčiť i to, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Krajský súd len podporne v tejto rovine poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. júla 1997, sp.zn. 5 Obo 144/97, v zmysle ktorého „Samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery". Existencia dlhu teda ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia, pretože dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia,

alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Žalobkyňa podaným návrhom osvedčila rozhodné skutočnosti, pre konštatovanie splnenia druhej podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, naliehavosť a potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov za účelom zabezpečenia budúceho možného výkonu rozhodnutia. Žalobkyňou navrhované predbežné opatrenie sledovalo zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, preto okrem existencie nároku mala osvedčiť, že budúci výkon rozhodnutia by mohol byť ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia musí byť reálne a hroziť bezprostredne. Existencia dlhu tak, ako už bolo uvedené, ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia, naopak, dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený, ktoré skutočnosti boli žalobkyňou osvedčené, tak ako uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. I z tohto nazerania bol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia voči žalovanej v rade 2/ vyhodnotený okresným súdom správne podľa záverov odvolacieho súdu v odvolacom konaní.

„Právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia, avšak ustanovenie § 75 ods. 6 O.s.p. dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Staršia legislatíva a teraz náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o vydanie predbežného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu predbežného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia predbežného opatrenia“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp.zn. 6M Cdo 5/2012).

V nadväznosti na uvedené odvolací súd považuje za významné osvedčenie prepojenia, priamej súvislosti medzi navrhovaným predbežným opatrením a vecou samou, t.j. predmetom nároku, ktorému sa má predbežným opatrením, a to práve navrhovaným spôsobom, poskytnúť dočasná, predbežná ochrana. U spôsobu predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. d) OSP tak nepochybne (avšak pri širšom ponímaní nie nevyhnutne), pôjde o prípady sporov o zaplatenie, vydanie vecí, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o vrátenie preddavku a pod. V zásade však ide o povinnosť, ktorá sa ukladá žalovanému, voči ktorému má žalobca nárok na zaplatenie peňažnej sumy (ktorou môže byť akákoľvek iná cudzia mena).

Žalovaná v rade 2/ v odvolaní argumentovala, že nemôže splniť to, čo jej bolo uložené predbežným opatrením, pretože podľa obsahu odvolania jej nebola zo strany spoločnosti OKLAHOMA s.r.o. vyplatená kúpna cena za nehnuteľnosti zaplatená v peniazoch, k úhrade kúpnej ceny došlo iba vo forme zápočtu oproti záväzku žalovanej v rade 2/, a to pred dorúčením uznesenia Okresného súdu v Žiline, preto je napadnuté uznesenie okresného súdu nevykonateľné. Krajský súd vzhľadom na túto argumentáciu žalovanej v rade 2/ v odvolaní, a ňou produkované listinné dôkazy, nemohol konštatovať dostatočný priestor na odklon od záverov súdu prvého stupňa, ktorý žalovanej v rade 2/ uložil povinnosť zaplatiť sumu uvedenú v napadnutom výroku predbežného opatrenia do súdnej úschovy. Vo všeobecnej rovine, tak ako už odvolací súd uviedol v tomto rozhodnutí, predbežným opatrením podľa § 76 ods. 1 písm. d) OSP môže súd na návrh uložiť účastníkovi konania, aby zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde. V skutočnosti sa táto povinnosť ukladá len žalovanej v rade 2/ (odporcovi), pretože peniaze alebo vec musia byť predmetom sporu, v ktorom žalobkyňa (navrhovateľ) žiada zaplatiť určitú sumu alebo vydať vec. V priebehu súdneho konania, príp. aj pred jeho začatím, vznikne potreba peňažnú sumu alebo vec zabezpečiť ich uložením do súdnej úschovy. V užšom slova zmysle, ku ktorému sa prikláňajú napr. autori komentára k Občianskemu súdnemu poriadku, Števec, M., Ficová, S. a kol.

Občiansky súdny poriadok. Komentár. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 955 s.,: „Nariadenie daného predbežného opatrenia prichádza do úvahy vtedy, ak predmetom sporu je určité peňažné plnenie, zaplatenie určitej sumy, ale napríklad aj vydanie určitej (hnutelnej) veci. Nevyhnutným predpokladom na vydanie predbežného opatrenia bude osvedčenie, že veci alebo peniaze, ktoré majú byť predmetom úschovy, má táto osoba fakticky u seba". Žalovaná v rade 2/ svojím tvrdením o úhrade časti kúpnej ceny tvrdením započítaním, ktoré bolo len v rovine tvrdení a navyše, ktoré bolo v rozpore s dôkazom produkovaným žalobcom - kúpna zmluva a ňou produkovaných listinných dôkazov nepreukázala, že k úhrade kúpnej ceny došlo inak, než spôsobom uvádzaným v predmetnej kúpnej zmluve, z ktorého záveru nebolo možné v tomto štádiu konania a z dôkaznej situácie, bez ďalšieho konštatovať, že kúpna cena v zmysle predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá má byť predmetom úschovy, nie je v jej dispozícii. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia pritom vyplýva, že okresný súd vychádzal zo skutkového stavu tvrdeného žalobkyňou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia s tým, že vyhodnocoval listinné dôkazy, ktoré boli pripojené k predmetnému návrhu. Z jedného z listinných dôkazov, z ktorých vychádzal okresný súd a ktoré posudzoval v rámci osvedčenia podmienok pre možnosť vydania predbežného opatrenia bola i kúpna zmluva (č.l. 66 a nasl. spisu, ďalej aj len „kúpna zmluva"), z ktorej bolo zrejmé v zmysle čl. III. bod 2., že kupujúci sa zaviazal zaplatiť polovicu kúpnej ceny pri podpise tejto zmluvy v hotovosti k rukám predávajúcej alebo vkladom na účet uvedený v záhlaví tejto zmluvy a polovicu kúpnej ceny po povolení vkladu vlastníckeho práva kupujúceho k nehnuteľnostiam uvedeným v čl. I./1. tejto zmluvy do katastra nehnuteľností, a to do 3 dní odo dňa doručenia rozhodnutia príslušnej správy katastra predávajúcej, bezhotovostným prevodom na účet predávajúcej uvedený v záhlaví tejto zmluvy. Vo vzťahu k uvedenému čl. III. kúpnej zmluvy zo dňa 07.08.2015 žalovaná v rade 2/ neuviedla žiadnu argumentáciu a pokiaľ teda preukazovala, že nemôže splniť povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, pretože je nevykonateľné, že nemá k dispozícii 59.238,32 Eur, tak krajský súd v prvom rade poukazuje na výrok napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť zložiť predmetnú sumu do súdnej úschovy a ďalej na skutočnosti, ktoré boli uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, z ktorého tiež vyplýva stotožnenie sa s názorom žalobkyne, že finančná hotovosť je pomerne jednoducho spotrebiteľná, čo zvyšuje riziko z uspokojenia pohľadávky žalobcu. Nielen z uvedeného nie je možné brať za relevantnú argumentáciu žalovanej v rade 2/ v odvolaní, že uvedené finančné prostriedky nemá k dispozícii, ale ani vzhľadom na ňou tvrdenú skutočnosť, ktorú už odvolací súd v tomto rozhodnutí vyhodnocoval, teda že došlo k zápočtu, ktorá skutočnosť je v rozpore s predmetným zmluvným dojednaním vyplývajúcim z predmetnej kúpnej zmluvy (čl. III kúpnej zmluvy) a tiež zostala len v rovine tvrdení žalovanej v rade 2/. Z uvedených dôvodov došlo k potvrdeniu napadnutého uznesenia okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1 OSP a v podrobnostiach sa odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu cez úpravu v § 219 ods. 2 OSP.

Krajský súd v rovine svojich záverov pripomína, že „...„Pokiaľ ide o rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, táto vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení, pretože nie sú rozhodnutiami o občianskych právach alebo záväzkoch (pozri rozhodnutie Apis versus Slovenská republika z 10. januára 2000, č. 39754/98, v ktorom sa konštatovala neaplikovateľnosť čl. 6 ratione materiae v konaní o zrušení predbežného opatrenia). Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť najmä náležite odôvodnené. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04)" (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III. ÚS 309/2012-14). Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku uvedené podmienky podľa záverov odvolacieho súdu spĺňalo.

Pre úplnosť krajský súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, v zmysle ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

O trovách tohto odvolacieho konania s poukazom na § 224 ods. 1 OSP vo väzbe na § 145 OSP nebolo rozhodované s tým, že v uznesení, ktorým súd nariaďuje predbežné opatrenie (nezáleží na tom, či ho nariaďuje pred začatím konania, alebo až počas konania), nerozhoduje o náhrade trov konania. Takéto

trovy sa zaraďujú medzi trovy, o náhrade ktorých rozhodne súd v rámci rozhodovania o náhrade trov celého konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.